

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izmisi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati na avstro-ogrske dežele za vsa leta 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 8 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 23 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vsa leta 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne peti-vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izločijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Varanje ljudstva!

I.

Klerikalni kmet na Kranjskem je sicer velika reva in tako neveden, da ga ima lahko za norca vsak najordinarnejši agitator v črni suknji, ali kadar se gre za njegov žep, takrat se le zgane. To vedo tudi naši klerikalci in zaradi tega se tako silno pehajo, da bi na jedni strani kmetstvo ljudstvo umetno razburili, na drugi strani pa temu kmetu natvezili, da posledic, ki nastanejo vsled zaključenja deželne zbornice, niso krivi klerikalni obstrukcionisti, nego zopet — liberalci!!

Klerikalci razširjajo prav sistematično mnenje, da sme in mora deželni odbor dovoljevati vse tiste podpore, ki jih ljudstvo pričakuje in potrebuje, čeprav deželni zbor teh podpor ni dovolil. Tudi sobotni »Slovenec« ubira te strune, piše: »Deželni odbor mora po postavljeni dolžnosti dati vse tiste podpore, ki so bile v proračunu sklenjene.«

Kakor se vidi, so si klerikalci prikrojili kaj priprosto izgovor, da se odtegnejo odgovornosti za posledice obstrukcije, ali ta izgovor je prazen, in ni drugega nič, kakor prav navadno sleparjenje ljudstva. Kar trde klerikalci v tem oziru, je v nasprotju z veljavnimi zakoni in kar zahtevajo, je flagrantno kršenje veljavnih zakonov.

Glasom dež. reda, ki je bil določen s cesarskim patentom z dne 26. februarja 1861 drž. zak. št. 20, upravlja deželni zbor vso deželo, a deželni odbor je samo njegov izvršilni organ in drugzega nič. Deželni odbor nima druge pravice, kakor da izvršuje sklepe deželne zbornice, a česar deželni zbor ne sklene, tega tudi deželni odbor ne sme storiti, zlasti je omejena oblast deželne zbornice glede uporabe deželnih sredstev. V tem oziru določa § 7. navoda za deželni odbor:

»Deželni odbor oskrbuje navadno gospodarstvo glede deželnega imetja, deželnih zakladov in zavodov, in je pri tem na potrjene proračune vezan tako, da ob lastnem poročstvu v nobeni rubriki ne sme prekoračiti proračunanih izdatkov. Ravno tako se proračunski presežki ali prihranjeni svote v posameznih rubrikah brez dovoljenja deželne zbornice ne smejo porabiti za druge namene, nego za kar so bile proračunane. Vendar se deželni odbor pooblašča v deželnih zadevah nujne, v proračunu ne postavljene izdatke do 1000 gld. v vsakem slučaju posebe dovoljevati in iz deželnih novcev izplačevati, toda deželni odbor mora potrebo in nujnost take izvanredne izdatke opravičiti prihodnjemu deželnemu zboru.«

Tako govori navod za deželni odbor, torej zakon, kateri zakon mora deželni odbor spoštovati, ker sicer stori zlorabo uradne oblasti.

Zakon torej pravi, da je deželni odbor vezan na potrjen proračun in da ga ob lastnem jamstvu ne sme prekoračiti, niti prihrankov in presežkov v druge namene porabiti.

Sedaj pa pogledajmo, kakšen je položaj deželne zbornice. Deželni zbor je meseca decembra dovolil provizorij, to se pravi: deželni zbor je sklenil, pobirati tiste deželne naklade kakor leta 1901. tudi še naprej toliko časa, dokler ne potrdi rednega proračuna. Proračunski provizorij pooblašča deželni odbor k večjemu, da iz deželnih dohodkov pokriva redne izdatke za deželo in upravo, za šolstvo, uradništvo i. t. d., drugzega pooblastila pa deželni odbor nima in zlasti nima nobene pravice, dovoljevati podpore ali prispevke za investicije. Ako bi to storil, bi prekoračil svoj po zakonu določeni delokrog in zlorabil bi svojo

uradno oblast, kajti deželni zbor sploh ni sklenil rednega proračuna.

Pravica, dovoljevati podpore in prispevke za razne naprave, spada v delokrog deželne zbornice. To je najvažnejša njegova pravica, a da se te pravice ni mogel poslužiti, tega so krivi klerikalci, ki so deželni zbor razgnali. Klerikalci so s silo preprečili, da deželni zbor ni mogel izpolniti svoje dolžnosti, da ni mogel ničesar dovoliti, sedaj pa zahtevajo, naj deželni odbor v pomoč razgrajajem krši postavbo in zlorabi svojo oblast.

To se seveda ne zgodi, ker bi bilo to nekaj nečuvnega in ker deželni odbor vendar ni tako neumen, da pojde za klerikalce po kostanj v ogenj.

Slovenski dež. poslanci in štajerske volilne reforme.

Povodom predlogov za preuredbo deželne volilne reda štajerskega sklenili so slovenski deželni poslanci štajerski pri posvetovanju v Mariboru dne 19. julija t. l. podati naslednjo

izjavo:

Zaradi važnosti reforme deželne volilne reda štajerskega so se slovenski deželni poslanci štajerski posvetovali, če ne bi kazalo vključiti abstinence udeležiti se obravnav in glasovanja o sedaj predloženih predlogih preuredbe volilnega reda.

Ker pa ima ta načrt očitno edino le namen slepariti javnost z obetano reformo obstoječega krivičnega volilnega reda, pri tem pa ne le vse obstoječe krivičnosti ohraniti, temveč s pomnoženjem nemškonalnih mandatov nadvlado nemške nacionalne stranke v deželnem zboru za nepregledno dobo let še utrditi, uvidijo slovenski deželni poslanci, da ni kakor ne kaže, da bi svojo navzočnostjo

pomagali do zakonite veljave takemu zakonodajskemu nestvoru.

V Ljubljani, 21. julija.

Sprava med Čehi in Nemci.

Nagodbeno vprašanje se bliža v ministrskih pogajanjih svoji rešitvi, zato pa se oglašajo novo, prav tako važno, češko-nemško vprašanje, ki je nujno in pereče, sicer se nagodba v parlamentu ne dožene. Vlada je izdelala nov načrt za spravo ter ga predložil konferenci Čehov in Nemcev. Popolnega sklepa miru ne pričakuje nihče, nego le premirja v parlamentu za dobo obravnavanja nagodbe. Vlada bo morala Mladočehom vsekakor omogočiti, da ne bodo nasprotovali nagodbi, ki na Češkem tudi ni popularna. Zajamčiti jim bo morala torej zopet nekaj narodnih pridobitev, sicer Čehi z ozirom na svoje volilce ne bodo sodelovali.

Finančna mizerija na Srbskem.

Dunajska »Information« je prinesla iz Srbije dopis o revščini na Srbskem. Finančni minister Mika Popović jemlje že tri mesece denar iz občinskih blagajen za kraljevo civilno listo, ki dobiva 100.000 fr. na mesec. Vlada dela pri občinah dolgove, ki znašajo že okoli 8 milijonov. Občine so revne, a morajo dati. Državna blagajna je prazna, in bankerot pred vratmi. Uradniki že več mesecev ne dobe plače, vojska dobiva slabo hrano ter je raztrgana. Vojaštvo po deželi hodi v umazanih capah. Celotni častniki ne dobivajo redno svojih plač. Vlada tolaži uradnike, vojake, penzioniste z novim posojilom v Parizu. Razmere so zopet neznosne.

Kralj Viktor Emanuel III. in Rusija.

Ruski in italijanski listi že dolgo niso pisali tako navdušeno kot te dni, ko je prebival italijanski kralj v Peterburgu. Naglašalo se je, da je Viktor Emanuel posetil najprej Rusijo, da je oženjen s Slovanko, da naznanjajo napitnice pri dinjnih novo ero v političnem in gospodar-

LISTEK.

Na deželi med Slovenci.

Zapiski in misli popotnika. Ruski spisal dr. Damov. (Dalje.)

III. Celje.

Daljša postaja na mojem potovanju je bilo Celje, ležeče že povsem na jugu Štajerske.

Kateri avstrijski Slovan se ne spominja boja Čehov in Slovencev z Nemci ter onega nočnega bombardiranja »Narodnega doma« v Celju 1899. l.? Prelivala se je takrat kri v obrambi najbolj jasnih pravic avtohtonih Slovencev, bil je ranjen med spopadom slovenski renegat, tepen Nemec in končno je gentlemanska nemška mladina, ki nosi ime »burši«, trosila, namesto smehljaja in pozdrava, pleve v oči čeških in slovenskih gospodov! Neverjetno, toda resnično je, da so doživeli prebivalci Celja 1899. l. narodnostno vojno ob času miru.

In ali je res to mesto s svojo romantično lego sredi tihih, visokih in mičnih gor, s svojimi starodavnimi, molčečimi razvalinami in mehkim podnebjem moglo končno doživeti podobno zgodovino, sliče škandalu? Da, Celje je sedaj in zdi se, da ostane še za dolgo časa,

gnezdo germanizacije, v katerem nosijo v prvi vrsti zvonec ponemčeni Slovenci. O tem me je prepričala zunanost in življenje mesta.

Brž ko sem zapustil kolodvor v Celju, je moja mirna in vesela dobra volja na prvem koraku vzklopela. Prvi trg od kolodvora — Bismarkplatz — potem razni »Vereine«, štacune z velikimi in izvijajočimi nemškimi izveski, glasen razgovor žlobudravih Nemk je skoro razpršil moje pričakovanje. Šele čez nekaj minut hoje došel sem končno do slovenske knjižarne Dragotina Hribarja, izdajatelja »Domovine«. Zopet se kaže boj, sem si mislil, in bržkone se celjski Slovenci nahajajo, dasiravno v kompaktni masi, nekoliko dalje od pročelja in vhoda v mesto. Toda ne glede na napor in napad »tujcev«, ne glede tudi na to, da je razun potlačevanega števila delavcev slovenska inteligencija v Celju kaj maloštevilna, so slovenski organizatorji v Celju vsekakor korenjaki.

Najboljši dokaz tega je »Narodni dom«, stoječ nekoliko korakov oddaljen od omenjene knjižarne. S svojo snago, z gibanjem in življenjem celjski »Narodni dom« celo prekaša mariborskega. Spodaj je vse polno prodajal, bogato založenih z blagom in s prekrasno izložbo. Kupcev in barantalecev, zlasti z dežele, je bilo

videti obilo in takoj je bilo videti, da tu trgovina prospeva. Tu spodaj se nahaja tudi primerna gostilna. Radi okreplila sem stopil vanjo. Gostov je bilo mnogo, toda ni mi bilo treba dolgo čakati, da sem dobil juho in goveje meso z opraznim krompirjem, in popivši dve kupici rujnega vinca, »cvička« imenovanega, sem odšel v gornje nadstropje ogledat prostore.

Najpoprej sem stopil v čitalnico v prvem nadstropju. Ker je bilo proti koncu pasjih dnij, je bilo členov le nekoliko in med njimi tudi dva dijaka. Jeden izmed njih mi je z veseljem predložil »Slavjanski Vek« in »Nivo«. Pokazalo se je, da ta mladi mož ne le razume ruski jezik, marveč da si ga je s pomočjo »Slavjanskega Veka« povsem osvojil. Čitanja časopisov se radi pomanjkanja časa nisem poprijel in okoristivši se s prijaznostjo svojega »cicerona«, ogledal sem si v naglici prostore v »Narodnem domu«.

Celjski »Narodni dom« je manjši od mariborskega; kar pa se tiče okusa v stavbi, pa v ničemer ne zaostaja za mariborskim. Velika dvorana z odrom za ljubitelje dramatičnih iger, manjša dvorana, posojilnica itd. zavzemajo večino »Narodnega doma«. Poleg tega so še drugi, kakor n. pr. zdravnik — Slovenec, dobili tukaj stanovanje, kar le koristi znanimu geslu: »Svoji k svojim«. Še bolj

prijetno pa mi je bilo poizvedeti, da »ruski kružok«, ki ima tukaj svoje prostore, takisto vrlo napreduje in se razvija. Sedaj, kakor so mi povedali, ima celjska mladina opraviti z rusko slovnico in literaturo.

V jedni dvorani je obrnil na se mojo pozornost velik oglas, najavljajoč narodno veselico celjskih Sokolov v bližnji vasi. Pokazalo se je, da bo veselica šele naslednji dan in jaz, na žalost, se nisem mogel okoristiti z vabilom. Kakor sem izvedel pozneje, niso javne zabave in veselice Slovencev v Celju samo prepovedane, marveč naravnost nemogoče ter se vršé, kakor v obsednem času, tiho in brez šuma v okvirju sten »Narodnega doma«. Slovanska unanost Sokola ali dijaka vzbuja v nepomirljivih in bojevitih nemških sodržavljanih svoje vrste jezō, in bilo je že večkrat povod napadom in maščevanju. V teh razmerah nosijo domači, ponemčeni renegate, tako imenovani »nemškutarji«, pri tem kulturnem barbarstvu zvonec ter so pravcata rak-rana Slovencev. Po pojmu teh izdajic tiči domoljubje v fanatizmu in radi tega se tudi kulturno nemško življenje spreminja v njih rokah v nizek in podel šovinizem. Kakor različne vrste Prochazki, Šmekali itd. med Čehi, tako tudi razni Maliki, Pogachniki, Polanci, Glančniki, Medvedje itd.

skem razmerju Rusije in Italije. Obisk kralja smatrajo listi dokazom, da je ravnokar obnovljena trozveza prazna formalnost, da se Italija pridruži dvoezvezi rusko-francoski, skratka, da so ravnokar minoli dnevi svetovnovažen in dalečsegajoč političen dogodek nedoglednih posledic. Italijanski kralj je sedaj že doma. V soboto se je peljal zopet skozi Tirolsko incognito. O slovesu v Peterburgu poročajo listi, da je zaklinal car kralju, ki je stal že pri oknu vagona: »Na svidenje v Rimu!« — Kralj pa se je vnovič zahvalil za sprejem ter dejal: »Na skorajšnje svidenje! Moj narod Vas pozdravi s hvaležnimi čustvi.« Italijanski zunanji minister Prinetti pa je dejal uredniku lista »Novoje Vremja«: »Kar se je zdelo prej nemogoče, se začenja uresničevati. Italijani smo veseli in zadovoljni, da se je to približanje izvršilo. Našemu kralju izkazani prirčni in gorki sprejem je napolnil naša srca z velikim zadoščenjem.« O gospodarskem zblizanju Rusije in Italije je dejal Prinetti: »Na vsak način je želeti, da se odločita državi za nekaj dejanskega in koristnega. Ključ k sedanjemu položaju pa je v rokah Nemčije, in treba je počakati, kakšno stališče zavzame nemški državni zbor. Pridite v Rim, tam bomo govorili o tem in o drugih vprašanjih!«

Najnovejše politične vesti.

Goriški in šlezijijski dež. zbor sta se v soboto zaključila. V bukovinski deželni zbor so se povrnili Malorusi ter oddali protest proti terorizmu večine. — Iz šolske komisije češkega deželnega zbora so izstopili Nemci, vsled česar je ista nesklepčna. — Avstro-ogrski poslanik v Berlinu, Szögyeny-Marich, ostavi baje Berlin za čas obiska italijanskega kralja. — Načrt novega vojaškega kazenskega pravnega reda se je izročil izgotavljen z motivacijskim poročilom vred v soboto obema vladama. — Ženski občinski uradniki. Gališki deželni odbor, ki ima skrbeti za občinske uradnike ter vzdržuje v ta namen posebne natečaje, je sklenil, pripustiti tudi ženske k izpitom ter jih potem nastavlja za občinske tajnice, blagajničarice in kontrolorinje. — Zadnje besede ruskega carja italijanskemu kralju so bile: »Na svidenje v Rimu!« — Zaroka ruskega prestolonaslednika. Ruski prestolonaslednik se je zaročil s kobursko princezino Beatrico. — Podkralj (namestnik) na Irskem postane ali vojvoda Marlborough ali pa lord Pembroke. — Nameravani atentat na italijanskega kralja? Blizu Turina so zaprli nekega anarhista, ki je baje hotel izvršiti napad na vračajočega se kralja. — Novi sultan Zanzibarja je postal mladenič, ki je šele lani dovršil svoje študije v Harrowu. Odlikuje se neki po izvanredni — lenobi.

med Slovenci popolnujejo vrste sedanjih izumirajočih Nemcev; iz njih se nabirajo za nas Slované svoje vrste janičarji. V Celju se nahajata dve tretjini Nemcev slovenske narodnosti, ki pa dajo tudi čuti svojo vladno celjskim slovenskim prebivalcem. Sreča, da je v obližju »Narodnega doma« vojašnica z vojaki, sicer bi nemara doživeli celjski Slovenci v ustavni državi še kaj hujšega!...

Pomenkovavši se še nekoliko s svojim »ciceronom«, sem zapustil celjski »Narodni dom«, prekoračil nekoliko ulic in most in dospel na drugo obrežje reke Savinje. Zapazivši na desno od mosta množico celic za kopanje, sem krenil tje. Hladna voda je kmalu osvežila nekoliko moje otrple kosti in živce. Pokazalo pa se je, da nisem prišel k svojim. Ne le samo izključno nemški razgovor z znanim pozdravom »heil« me je prepričal, da je v Celju okupacija reke Gospodove razdeljena med narodnosti, marveč še naslednja navidezno malenkostna, toda kaj karakteristična okolnost: V celici, v kateri sem se oblačil, so bile stene po dolgem in poprek popisane s frazami in besedami iz stroke poulične politike. Roganje in osorni izrazi so merili deloma na Slovence in Slované, deloma pa so bili naperjeni na naslov Rima... Pod dovolj obširnimi plodom sem čital podpis druge roke: Tepp Obertepp. Nu, politika svoje vrste — sem si mislil — pustil ne-

Taki so!

Luče, dne 18. mal. srpana.

V 74. številki »Slovenca« se nahaja članek pod duhovitim nadpisom »Pogorevščine na Štajerskem«, v katerem se neki, vse časti vreden dopisnik — seveda brezimen — zaletava v »mojo osebo. Na vsa podla obrekovanja in nesramna natolcevanja odgovarjati, smatram pod svojo častjo, dokler ne bode imel brezimnik toliko poguma, da bi stopil z odprtim vizirjem v boj, t. j. da bi podpisal svoje častitljivo ime pod te infamnosti. V to pa seveda ta honetni gospod nima ni volje, še manj pa — poguma.

Kar se tiče laži, kakor da bi bil jaz v svoji tiskovni pravdi proti odgovornemu uredniku »Našega doma« in župniku Lekšetu umaknil tožbo brezpogojno, da bi »auskneifal«, kakor se izraža »Slovenec«, čutim se vezanega, celo stvar izročiti javnosti, ki najprosto sodi, dali sem »auskneifal« jaz ali gospoda Jonas in Lekše. Pripomnjam takoj, da se je pri poravnavi dogovorilo, da se ima o isti v časopisih molčati. Konstatujem, da sem se jaz dosihdob držal dogovora, nasprotna stranka pa — ne, vsled česar tudi zame odpade vsa obveznost.

Komu da je bilo ležeče na poravnavi — meni ali obtožencema, dokazuje pismo, ki sem ga prejel iz Maribora in ki slove: »Maribor, 10./IV. 1902. Dragi! — Ti tožiš »Slov. Gospodarja« (recte »Naš doma«), oziroma »Mariborsko tiskovno društvo« radi žaljenja časti, kar pride pred porotnike. Ko so izvedeli v tiskovnem društvu, da sem znan s Teboj, prosili so me, da posredujem s Teboj, da bi ne prišlo do obravnave. Tiskovno društvo bi na vsak način imelo rado spravo, ni mu ležeče na stroških — nego da se izogne domačemu prepiru. Zakaj preveč je znano, kako izkoriščajo nemškutarji in zlasti nemški listi vse take stvari in smešijo Slovence. Prepričani so tudi, da bi bil »Gospodar« (recte »Naš doma«) pred mariborskimi porotniki obsojen. A kaj dosežeš Ti s tem?! Trpi na celi stvari le narodno gibanje in slovenski ugled. Le iz tega vzroka sem obljubil, da hočem posredovati, da bi ne prišlo do obravnave. Saj mi bodeš verjel, če Ti povem, da sem rekel gospodu, ki me je prosil o tej zadevi, da nič ne dé, če »Gospodarja« (prav »Naš doma«) obsojijo, zakaj pa tako postopajo... Dragi, le uvažuj to stališče in primerjaj, če bi Ti bilo zadoščenje po porotni obravnavi res večje nego kvar, ki se bi z zadevo storil slovenski reči. Za Te je gotovo isto zadoščenje, ako se Ti dá javno zadostilo v listu samem; nasvetoval bi Ti, da zahtevaš neko svoto za dijaško podporno društvo v Gradcu itd. Prosim Te, odpiši mi takoj, če bi odjenjal od tožbe in pod kakšnimi pogoji. Verjemi mi, da bodeš pozneje uvidel, da bi stvar dobila na ta način boljše lice... K V., c. kr. profesor.«

Takisto je prilično v istem času poslal g. Lekše k meni brata svoje kuharice, g. Stavta, da bi poizvedel, pod katerimi pogoji bi bil jaz voljen odnehati od tožbe. G. Lekše se bode morda še mogel toliko spominjati, da je pisal v tej zadevi Stavtu celo dopisnico, ker mu ta naročila ni dovolj hitro izvršil. Kaj ne, kako se to imenitno ujema, g. župnik?! — Gosp. dr. Fr. Rosina, glasom sod. akta Pr. VIII. 43/1 iz-

*) To pismo sem objavil, ker sem bil izzvan, kar naj blagovoli prijatelj g. V. oprostiti!

rešeno vprašanje genealogije Teppa Ober-teppa ter odšel z urnimi koraki po poti proti grajskim razvalinam. Toda radi pomankanja časa nisem dospel tje. Vrnivši se na pol poti, sem sklenil prebiti čas, kolikor mi ga je še ostalo do prihoda vlaka, na obrežju. Sedel sem na klopico, se grel na solncu ter jel čitati glasno zvezčič slovenskih poezij, nato sem šel na kolodvor, in kmalu je moj vlak drvil na vso sapo ter odnašal me na Kranjsko.

Stoječ pri oknu sem se še dolgo radoval nad prekrasnim razgledom po celjski okolici. Griči, pokriti z gostim gozdom, so se polagoma izgubljali iz do-gleda, in golo skalovje z malim pritličjim grmičjem mi je drvelo pred očmi. Spodaj pa se je stekala že široka in šumeča Sava, stekajoča se v nasprotnem smeru proti vzhodu. Vlak je drdel brez prestanka ob vzhodu z gozdom obraslega gorovja ter končno, po mnogih obratih pustil na strani svojo v strugi se leskočo in nemirno tovarišico. Ko smo se bližali Ljubljani, postale so doline in livade čimdalje bolj široke. Pojavil se je znova razkošen gozd in cela vrsta kopališč in zdravilnih zavodov, iz česar sem spoznal, da se nahajam že davno v razkošni, mili in romantični Kranjski. Še nekoliko žvižgov in postaj in dospel sem prvokrat v starodavno, prestolnico slovenskega naroda, v Ljubljano. (Dalje prih.)

kazani zastopnik »Našega doma« in gosp. Lekšeta, mi je pisal v pismu z dne 25. maja t. l. med drugim »... s pravdo bi osobito trpela dobra stvar štajerskih, pa posebno mariborskih Slovencev... Prepričan sem torej, da boste stranki imeli toliko mirne preudarnosti, da se bodele s pametno poravnavo izognili takemu narodnemu škandalu, kakršna bi bila ta pravda. Odračam se torej do Vas z vljudnim vprašanjem, če ne bi bili Vi pripravljeni odstopiti od tožbe proti temu, da se Vam v listu izreče primerna izjava, s katero je Vaša čast rehabilitirana, ali če bi bili pripravljeni v ta namen priti na pogovor z menoj v Maribor ali v Celje in kdaj? Blavolite pri tem sprejeti moje zagotovilo, da me v prvi vrsti vodi pri tej meni neprijetni zadevi le ozir na položaj Slovencev v Mariboru in v južni Štajerski itd.«

Z ozirom na toliko povdarjani »položaj štajerskih Slovencev«, kakor zlasti na prigovarjanje s strani nekaterih političnih prijateljev, da naj odneham že glede na narodno disciplino, da se ne bode reklo, da sem prvi Slovenec na Štajerskem, ki je tiral Slovence pred poroto, sem odstopil od tožbe, sklenivši poravnavo, da mi da odgovorno uredništvo častno izjavo, »Katoliško tiskovno društvo« pa da plača za »Dijaški dom« v Celju 200 K in za tožiteljeve stroške 100 K. Razvnetega je »Tiskovno društvo« poravnalo tudi sodnijske stroške; na sebi se razume, da je isto plačalo tudi svojega zastopnika g. dr. Rosino.

Kdo da je kapituliral, ali — da rabim izraz »Slovenca« — »auskneifal«, oni, ki je staval pogoje ali oni, ki je moral pogoje sprejeti, da se je izognil obsodbi, bode pač vsakemu razsodnemu človeku jasno, in bi bila v tem oziru vsaka beseda odveč! Priznam pa, da sem bil pri poravnavi glede na to, da sem menil imeti opravka s taktnimi nasprotniki, do skrajnosti popustljiv, da je moral celo g. dr. Ant. Medved tako pri poravnavi sami, kakor tudi v pismu z dne 6. junija t. l. priznati, da sem ravnal vseskozi — **koncilijantno**.

Navzlic tej koncilijantnosti me je »Naš doma« takoj v naslednji številki, ko je prinesel častno izjavo, zopet napal, kar si pa preje, dokler je tekla pravda, kar je zelo značilno, ni upal storiti. V isti številki je napadel tudi g. Kocbeka in savinsko podružnico »Slovenskega planinskega društva«, dasi se je g. Medved izrazil, da bode »Naš doma« v bodoče tako »Slovensko planinsko društvo«, kakor učiteljsko pustil na — miru. Da-li je g. dr. Medved to govoril samo, kakor se pravi, »tja v en dan«, ali pa da ima pri »Našem domu« tako malo vpliva, to raziskavati ne maram. — Nad vse značilno je, da se me je g. Lekše, menim, da se o dopisni-kovi osebi ne motim, upal napasti stoprav v hipu, ko je bila pravda že končana, seveda iz hvaležnosti, da ga nisem poslal — kaže pihat in ričet jest. Kaj ne, to je junaško, g. župnik!?

Glede 1000 K, ki ste jih obljubili izplačati, ako se Vam dokaže, da ste pisali v »Naš doma« in radi kojih ste v skrbi, da bi Vam ostali, bodite docela potolaženi. Pride še čas, da jih bo treba šteti, bodite prepričani! Za sedaj pa vložite tistih 1000 K, ki Vam delajo toliko preglavice, v »Južnoštajersko hranilnico« v Celje in položite dobično hranilno knjižico pri sodišču ali pri ces. kr. davkarskem uradu. Kadar boste to storili, bomo pa govorili — dalje.

Rasto Pustoslemšek.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 21. julija.

— **Osebnosti.** Gospod ravnatelj Fran Raktelj, nadučitelj-voditelj II. deške mestne šole, je stopil prostovoljno v pokoj. — Sodni nadoficial v Mokronogu g. Alojzij Szabathy je imenovan voditeljem zemljiške knjige pri okr. sodišču v Novem mestu. — Katehet na ljubljanskem učiteljskem g. Anton Keržič je pomaknjen v VIII. činovni razred. — Učiteljica in voditeljica na čipkarski šoli v Idriji gđ. Amalija Korbar je premeščena v Bovec, na njeno mesto pa pride gđ. Ivana Jereb iz Bovca.

— **Divjanje davčne administracije.** Zadnje dni nam je prinesla pošta vse polno pisem glede postopanja davčnih organov pri odmerjenju osebne dohodarine in jako mnogo ljudi se je v tej zadevi tudi osebno oglasilo. Obžalujemo iskreno, da ne moremo priobčiti vsega, kar smo pri tej priliki izvedeli. Večinoma so slučaji tako gorostasni, da se človeku kar lasje ježe. Prišli smo do prepričanja, da so krivice, ki jih dela davčna administracija, tako nečuvne, da je treba organiziranega odpora. Davčna administracija postopa tako, kakor da ima nalogo, ljudi gospodarsko ruinirati, čimprej in čim korenitejšo, tembolje. Vidi

se, da odpor v deželnem zboru ni ničesar zalegel, in da je treba davkoplačevalcem v obrambo svoje eksistence poseči po ostrejšem orožju. Izmed premnogih slučajev, ki so nam bili te dni naznani, naj navedemo samo jeden, posebno značilen slučaj. Neki gospod je fatiral okroglo 3000 K dohodka od obrti in hiše skupaj. Glede dohodka od obrti je s knjigo na krajcar dokazal, da je znašal 1900 K. Vzlic temu, s knjigo doprinešenu dokazu mu je davčna oblast zaračunala prav dohodka od obrti toliko več, da znaša po njenem računu skupni dohodek od hiše in obrti 8300 K, zaračunalo se mu je torej 5300 K več dohodka, kakor ga ima v resnici, dasi je s knjigo dokazal svoj dohodek. Tako, kakor v tem slučaju, se je postopalo sploh. S takim svojevolskim in protizakonitim postopanjem mora končno vsak davkoplačevalec priti na kant. Da se to divjanje vsaj omeji, je treba, da se združijo vsi davkoplačevalci na najodločnejši odpor. Kdor se čuti količkaj prikrajanega, pa bodi le za vinar, naj vložil rekurz; kolikor več rekurzov se vložijo, toliko bolje. Število rekurzov bo izboren argument za naše poslance v državnem in v deželnem zboru. »Trgovsko in obrtno društvo« sestavlja svojim članom brezplačno rekurze, kdor pa drugi nima sredstev, da bi vzel advokata ali notarja, naj se oglasi v našem uredništvu od 5.—6. ure zvečer, mi mu poudemo brezplačno na roke pri sestavi rekurza. Če se vložijo par tisoč rekurzov, bodo tudi na Dunaju verjeli, da je pri davčni administraciji v Ljubljani nekaj gnilega in bo davčna administracija prihodnje leto postopala vsaj nekoliko previdnejše in se varovala vsaj najbolj kričečih krivic. Nadalje pa bo treba pri prihodnji volitvi v komisijo za odmerjenje osebne dohodarine izbrati može, ki bodo, če treba, z največjo brezobzirnostjo branili davkoplačevalce pred takimi krivicami, kakršnih se je letos zgodilo na tisoče.

— **Zopet o poglavju: Farški bisaga.** Fajmošter v Dolenji vasi pri Ribnici, lakomni Ign. Šalehar, je našim čitateljem že znan. Na naš članek, v katerem smo pojasnili, kako se je naprej pravdal zaradi testamenta Marije Tekavec, potem pa, ko je pravdo izgubil in je bil v prid »bisagi« sestavljeni testament razveljavljen, skušal, grozeč z večnimi mukami, prisiliti dediče, da plačajo troške te pravde, v »Slovenca« odgovarja ta mož na dolgo in široko. Šalehar popravlja same postranske stvari. Ne gre se za to, kdo je testament spisal, ampak, zato, da se je Šalehar pravdal radi tega neveljavnega testamenta, s katerim se je hotelo zakonite dediče oropati, a ko je pravdo izgubil, da je hotel z grožnjami dediče primorati, da plačajo troške. V tem tiči škandal. Sicer pa smo pripravljene Šaleharju dokazati še sledeče: Ko je Marija Tekavec ležala na smrtni postelji, jo je Šalehar mučil in za roko cukal, češ, »Mica, testament, testament«. Ko je neka navzoča oseba Šaleharja opozorila, da je bolnica v smrtnih mukah in brez zavesti ter odločno zahtevala, naj jo pusti v miru, je Šalehar rekel: »Še za misijon bi rad, da bi kaj dala.« Ta istinita dogodka označuje z zadnjič natisnjenim pismom vred Šaleharja tako dobro, da bo vsakdo lahko po vrednosti precenil njegovo opiranje v »Slovenca«.

— **Zamenjava stavbišča stare gimnazije.** Da se sobotnega našega telegrama ne bo napačno razumelo, konstatiramo, da se naučna uprava še ni čisto nič odločila, ali vzame Dellcottov ali Dečmanov svet v zameno za stavbišče stare gimnazije.

— **Poroki.** Poročil se je gosp. Avgust Žgur, posestnik na Gočah, z gđ. Anico Lampe s Črnegavriha. — Poročil se je gosp. Gabrijel Thaler z gđno. Antonijo Košmeljevo iz Železnikov. Čestitam!

— **Redka 60letnica.** Tukajšnja dobroznana tvrdka »Brata Eberle« praznuje danes 60letnico svojega obstoja. Tem povodom dekorirali so njuni uslužbenci delavske prostore ter njima čestitali.

— **Pevskemu društvu »Slavec« v Ljubljani pristopil** je kot ustanovni član z zneskom 40 kron g. Fran

Štrukelj, veleposestnik in hotelir v Ljubljani. Živel!

— **Ponovljena javna prošnja.** V svoji »Javni prošnji« za znanstvene in poljudne pedagoške spise in ponatise, potrebne pri sestavljanju slovenske bibliografije za 1901 l. sem omenil, da želim spise natisnene 1901 l. Dobivam pa večinoma natise 1902 l. Prosim torej še enkrat vljudno za spise, tiskane lanskega leta. — Hoče pri Mariboru, 18. julija. Z odličnim spoštovanjem dr. K. Glaser.

— **Gasilske slavnosti v Kamniku.** V nedeljo, dne 10. avgusta, bo v prijaznem Kamniku velika gasilska slavnost. Praznovala se bode dvajsetletnica ustanovitve kamniškega gasilnega društva in blagoslovil gasilni dom. Zajedno priredi »zveza kranjskih gasilnih društev« isti dan svoje letno zborovanje v Kamniku, tako da bo udeležba in slavnost velikanska. Vspored slavnosti je naslednji: V soboto dne 9. avgusta zvečer ob 1/2 9. uri mirozov z bakljado. V nedeljo dne 10. avgusta zjutraj ob 1/2 5. uri budnica. Dopoludne: Od 1/2 8. ure naprej sprejemanje raznih društev. Ob 1/2 9. uri sprejem Zaveznega odbora in z vlakom došlih društev, nato odhod na Glavni trg, kjer se društva razidejo k zajutreku. Točno ob 1/2 10. uri občni zbor Zaveze gasilnih društev v prostorih Narodne Čitalnice. Ob 1/2 11. uri zopet sestanek društev na Glavnem trgu, od koder se odkoraka k sv. maši v farno cerkev. Ob 11. uri slovesna sveta maša, pri kateri poje sl. pevsko društvo »Lira«. Blagoslovljenju »Gasilnega doma«. a) Cerkevno blagoslovljenje; b) pozdrav in nagovor gospoda mestnega župana; c) defiliranje pred mestno hišo; d) razhod društev k obedu. Popoludne: Ob 1. uri banket v hotelu Fischer (kuvert za osebo 3 krome). Pri banketu svira mestna godba. Oglasila k banketu sprejema odbor najkasneje do 2. avgusta. Ob 4. uri na vrtu hotela Fischer koncert slavnega pevskega društva »Lira« s sodelovanjem slavne mestne godbe kamniške na korist stavbi »Gasilnega doma«. Vstopnice h koncertu za uniformirane ognje-gasce 40 v., sicer pa za osebo 1 krono. Preplačila se glede na dobrodelni namen hvaležno sprejmejo. Po koncertu prosta zabava. — Poveljništva gasilnih društev se prosijo, naj čim prej, najdalje pa do 2. avgusta, naznanijo število udeležencev, koliko namreč se jih udeleži skupnega obeda, ki stane 1 krono za osebo in koliko banketa, kuvert velja 3 krome.

— **Novo sodnijsko poslopje v Radovljici** je dograjeno sedaj do strehe in pričeli so že staviti stršino. Žal, da tudi s to erarično stavbo nimamo popolnega veselja, ker ista je že danes malone v vseh delih premajhna in posebno za zemljemerski in davčni urad ne bode primerenega prostora v novi sodnji. Zapore so morali že mej zidanjem razširiti.

— **Lawn - Tennis - turnir na Bledu.** II. mejnarodni turnir vršil se bode na Bledu dne 7. avgusta t. l. na prostoru zdravilišnega društva. Tekmovanje se bode nadaljevalo tudi naslednje dni in se bodo zmagačem delila jako dragocena darila. Zglasitve izvršiti se morajo do 3. avgusta 1902 do 12. ure opoldne na naslov gosp. W. Himmelbauerja na Bledu, ki daje tudi morebitna nadaljna pojasnila. Natančnejši vspehi se v kratkem objavi. Konkurenca je mejnarodna in samo za amateurje. Kakor se čuje, udeležé se te igre prav izvrstni igralci in je gotovo pričakovati prav zanimivega tekmovanja.

— **Iz Logatca** se nam piše: Radi nepričakovanih ovir se vrši predstava v nedeljo, dne 9. avgusta v Logatcu. Gospe in gospodične igralke opozarjamo na to, kakor tudi slavno občinstvo. Predstava se vrši popoldne. Natančnejše poročilo objavimo pravočasno. Igralci naj bodo zbrani dne 8. avgusta zjutraj polnoštevno v Logatcu.

— **Gračino Jablanica pri Ilirski Bistrici na Notranjskem** bo lastnik Albert Dub z Dunaja na drobnorazprodajal drugi mesec. Za 1500 oralov gračinskega zemljišča s poslopjem vred je

Dub plačal 100.000 kron, torej 2 krajcarja za kvadratni seženj.

— **Iz novomeškega okraja** se nam piše: Dne 2. julija bila je okrajna učiteljska konferenca za novomeški okraj v Trebnjem. Isti dan smo praznovali ob enem 40letnico učiteljstva in 25letnico nadzorništva našega priljubljenega nadzornika g. A. Jeršinovica. Razun navadnih točk in raznih referatov bile so tudi važne volitve. Volili smo jednega zastopnika v c. kr. okrajni šolski svet in tri delegate v deželno konferenco. Zastopnikom učiteljstva v c. kr. okrajni šolski svet je bil izvoljen g. nadučitelj Štipko Jelenec na Dvoru, delegatom v deželno konferenco pa gg. Ferd. Kalinger v Toplicah, Ivan Kutnar v Žužemberku in gospica Albina Sark v Rudolfovem. Po konferenci se je častitalo g. jubilantu. Obenem se mu je izročil lep spominski dar. Ob 2. uri popoldne je bil v čast jubilantu slavnostni banket na vrtu g. Pehanija. Slišale so se mnoge navdušene in v srce segajoče napitnice. Vsak navzoč se je lahko prepričal, da so bile ovacije, ki so veljale našemu priljubljenemu jubilantu, priskrbe in odkritosrčne. Pri lepi in domači zabavi smo ostali, dokler nam je dež dopustil, to je skoraj do mraka. O mraku pa smo si podajali roke, vsi želeč gospodu jubilantu mnogo mnogo let trdnega zdravia.

— **Okrajna učiteljska konferenca za litijški okraj** vršila se je dne 17. t. m. v Litiji. Poleg običajnih točk sta bili na dnevnem redu volitvi delegatov v deželno učiteljsko konferenco in jednega zastopnika učiteljstva v c. kr. okrajni šolski svet. Novi gospod nadzornik se je pokazal izbornega strokovnjaka in taktnega voditelja učiteljskih skupščin. Volitvi sta bili jako živahni, poznalo se je, kako vestno izbira učiteljstvo svoje zastopnike. Delegatoma deželne učiteljske konference izvoljena sta bila g. J. Zajec, nadučitelj v Vel. Gabru in g. M. Poklukar, vodja šole v Hotiču, oba spretna šolnika in vrla narodnjaka, od katerih se ve dobro, da bodeata vspešno delovala v prospeh učiteljstva. Zastopnikom v c. kr. okrajnem šolskem svetu iskalo je učiteljstvo neustrašenega zagovornika svojih težnj. Izmed več kandidatov prodrli je slednjič g. Miha Poklukar, od katerega učiteljstvo vé in tudi pričakuje, da bode možato zastopal učiteljske koristi. Po oficijalnem delu konference je bil skupni banket v restavraciji g. Wurzbach-a v Litiji. Postrežba je bila točna in cena primerna. Počastilo je konferencijo s svojo navzočnostjo več c. kr. uradnikov iz Litije ter so s tem pokazali, kako cenijo učiteljstvo. Vrstile so se razne napitnice z veselimi pesmimi, dokler nam je le prehitro potekel čas in smo se morali ločiti v trdni zavesti, da ta dan ni bil izgubljen.

— **Novi disciplinarni zakon za učiteljstvo na Štajerskem.** V sobotni seji se je razpravljalo v štajerskem deželnem zboru o tem načrtu. Deželni odbornik Kokoschinegg je naznanil, da je deželni šolski svet izjavil, da ni potrebe za preosnovo dosedanjega disciplinarnega zakona. Tudi vlada je naznanila v posebnem dopisu, da odklanja sodelovanje pri spremembi tega zakona. Vkljub temu pa so se vsi govorniki toplo zavzemali za preosnovo ter so se tudi sprejeli vsi tozadevni predlogi naučnega odseka.

— **„Kdo voli v Kozjem župana?“** Pod tem naslovom smo v 159. številki priobčili doposlan nam dopis, v katerem je rečeno, da je brežiški okrajni glavar nagovarjal nekega gospoda v Kozjem, naj prevzame županstvo. Prepričali smo se, da temu ni tako in da je dopisnik zlorabil našo zaupnost, kar s tem lojalno konstatiramo.

— **Silni naliivi** so bili v soboto nad Gradcem in okolico. Pritoki Mure so rapidno narasli noseč seboj cela drevesa in izruvano grmovje. Hiše ob Grazbachu so bile v veliki nevarnosti ter so se morale deloma izprazniti. Iz kanalov je izstopila voda ter stala po dvoriščih nad pol metra visoko. Cela požarna bramba je bila na nogah. Dva dečka sta padla v valove, a so jih še vendar rešili. Bregovi so močno razdjani, tudi dva mosta sta se zrušila. — Na železniško progo blizu Zidanega mostu so navalili gorski potoki toliko kamenja in peska, da sta bila nekaj časa oba tira popolnoma zasuta. — Na zagorski železnici Varaždin-Zagreb bi se

bilaskoraj zgodila velika nesreča, ker se je poštni vlak zaril v blato in pesek na progi. Prednji vozovi so močno poškodovani, dočim je vseh 25 potnikov ostalo neprizadetih.

— **Devet ustanov za kranjske učitelje.** Za leto 1902 je razpisanih šestero ustanov prof. Fr. Metelka za učitelje na Kranjskem po 84 K in troje ustanov bivšega vrtnarskega društva po 75 K 60 vin. Opravičeni za prve ustanove so pravni, vestni, slovenščino v ljudskih šolah skrbno goječi in z vrtnarstvom se baveči učitelji. Za druge ustanove pa so opravičeni učitelji, ki so oskrbovali šolske vrte ter dajali pouk v vrtnarstvu. Prošnje učiteljev iz ljubljanskega, postojnskega in novomeškega okraja je poslali najkasneje do 31. julija t. l. predpisanim potom deželni vladi.

— **Prebrisana punica.** Neko dekle se je na kamniškem vlakcu seznanilo s fantom, ki se ji je tako zelo prikupil, da je hotela z njim stopiti v pismono zvezo. Toda — fantovega imena in naslova ni vedela. Pomagala si je pa na kaj priprosto in vendar pameten način. Napravila je namreč na svoje pismo naslednji naslov: »Naj prejme tisti fant, ki prifura vsaki dan iz Domžal v Šiško moko na štacion v gomazin, ki smo se po cug peljali v nedeljo zjutraj skupaj — v Ljubljani«. Ta naslov obsega vse podatke, kje je fanta iskati, kako dognati, da je pismo njemu namenjeno, in — pošta ga je res dobila ter mu vročila pismo zaljubljenega dekleta.

— **Javno nasilstvo.** Včeraj zvečer je nadzoroval policijski stražnik plesno veselico v Konjušnih ulicah, pri kateri je bilo navzočih več goriških zidarjev. Le-ti so ves večer stražniku zabavljali in se pogovarjali, da ga bodo pretepli. Ko so se ob pol 1. ponoči odstranili iz gostilne, je začel eden izmed njih nalašč razgrajati. Stražnik je šel iz gostilne in zlepo miril. V istem hipu so ga pa obstopili zidarji, začeli vanj lučati kamenje in polena, tako da se je moral braniti s sabljo. Le s pomočjo še dveh stražnikov je bilo pet napadalcev aretovanih. Pri silobranu je stražnik odsekal palec na desni roki Francetu Remcu, kateri se je oddal v deželno bolnico. Stražnik ni bil nobeden poškodovan. Fran Remic je bil pred kratkem zaradi kaljenja nočnega miru aretovan, sedaj so se pa hoteli njegovi tovariši radi tega nad policijo maščevati. Na Žabjeku jim bodo povedali, da to ni bila prava pot.

— **Nesreče.** Z rešilnim vozom so prepeljali v soboto 52 let starega Antona Klančarja iz Hrastja v deželno bolnico. Klančar je podpiral z lesom naložen voz, kateri se je zvrnil in ga težko poškodoval. Ponesrečenec je včeraj dopoldne umrl. — V soboto se je igral 5letni deček Jakob Drglin iz Lanišča s strojem za rezanje slame. Pri tem mu je prišla desna roka pod valjar, ki ga je tako poškodoval, da so ga morali odpeljati v deželno bolnico.

— **Bik je nabodel na roge** včeraj 24letno Jero Sušnik iz Besnice. Bik jo je dvakrat nabodel, jo vrgel kviško ter jo na trebuhu tako poškodoval, da so jo morali prepeljati v deželno bolnico. V Kranju je g. dr. Globočnik konstatiral, da so še čreva nepoškodovana in je upati, da bode okrevala.

— **Tatvina.** Hlapcu L. B. je bilo v noči od 19. na 20. t. m. vsled neurja dolgčas. Da bi si ga pregnal, poiskal si je na ulici tovaršico, katera mu je bila pa zelo nevhvaležna. Ko je B. zjutraj vstal je zapazil, da je tovaršica izginila, z njo pa tudi mošnjicek, v katerem je bilo 4 K denarja.

— **Kolesar padel pod konja.** Dne 19. t. m. se je peljal po Valvazorjevem trgu neki trgovec. Nasproti je pridiral neznan voznik s tako naglico, da se trgovec ni mogel umakniti, ampak je prišel s kolesom pod konja, kateri je njega in kolo poškodoval.

— **Vsled naliva** se je v soboto zvečer v Florijanskih ulicah nabralo na relsah električne železnice toliko peska, da sta se v njem ustavila dva električna voza.

— **Nogo zlomila** si je 5letna brivčeva hčerka Milka Mohar, ko je padla danes zjutraj na stopnjicah na Sv. Petra cesti šte. 59. Prepeljali so jo v deželno bolnico.

— **Poskušen samomor.** Helena Kokalj, delavčeva žena iz Pangerca, hotela je v soboto skočiti iz Sv. Jakoba mosta v Ljubljano. Njen mož jo je še o pravem času zagrabil za obleko, jo potegnil raz ograjo in tako preprečil samomor. Kokalj si domišlja, da je bil njen sin radi uboja po nedolžnem obsojen v dveletno ječo.

— **Zgubil** jedne 14. t. m. R. P. jeden desetak.

— **Najnovejše novice.** Nesreča v rudniku. V »Gottesschacht« pri Penau na Nemškem se je udril obok ter podsul devet delavcev. Pet so jih izvezli mrtvih, ostali štirje pa so smrtno ranjeni. Najnovejše obrtno štetje izkazuje na Dunaju 104.586 obrtnih podjetij in 29.050 domačih dolavcev. — Boj med dvema župnikoma za — pogreb. V Pojenu pri Temešvaru je odredil posestnik Ujškovar, da ga ne sme pokopati domači župnik, ker sta živela v sovraštvu. Poklicali so župnika Kreskiča iz sosednje župnije. Domači župnik pa je prišel v hišo mrtveca z gorjačo ter pretepel svojega duhovnega tovariša. — Splošna stavka železničarjev se začne na Španskem. — Zopet potres na otoku Saint Vincent. V četrtek so se ponovili tako hudi potresni sunki s podzemskim bobnenjem, da so ljudje zbežali iz mest.

Društva.

— **Pevskega društva „Ljubljana“** izlet v Škofjo Loko. Napominani izlet, koji se vrši prihodnjo nedeljo, t. j. dne 27. t. m., vzbudil je mej tamošnjim občinstvom vsestransko zanimanje, kajti poleg izleta priredi društvo popoldan tudi koncert, koji se vrši z najraznovrstnejšim vspešnim t. j. petjem, godbo, ljubavno pošto, šaljivim bazarjem, coriandoli-corsom in plesom na štemarih s sodelovanjem ljubljanske društvene godbe. Čuje se, da se izletnikom pridružijo tudi rodoljubi in rodoljubkinje iz Kranja in Radovljice kakor tudi iz drugih sosednjih krajev.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 21. julija. Vlada se resno pripravlja na nove češko-nemške pravne konference, a omejiti jih hoče le na dve zadevi, dočim naj vsa ostala, ki stvarjajo skupaj »češko vprašanje«, ostanejo nerešena. Spravne konference se bodo bavile samo z vprašanjem o uvedanju češkega notranjega uradnega jezika in o ustanovitvi narodnih kurij v češkem deželnem zboru. Vlada zahteva, naj Čehi z vstanovitvijo narodnih kurij kompenzirajo uvedenje češkega notranjega uradnega jezika. »Narodni Listy« odklanjajo že vnaprej ta Körberjev projekt in naznanjajo, da s češkimi poslanci glede kompenzacije sploh ni govoriti in dostavljajo: Ako ne dobe Čehi za razveljavljenje jezikovnih naredb zadoščenja, ne bo nagodba odobrena. Narodne kurije bi dovolili Čehi le, da se z njimi krona popolna sprava, a prej se morajo rešiti vsa preporna vprašanja.

Dunaj 21. julija. Češka veleposelstniška poslanca Radimsky in Pabstmann odložita v kratkem svoja mandata za državni zbor. Na mesto jednega izmed njiju bo voljen dr. Henrik grof Taaffe.

Belgrad 21. julija. Skupščina je sklicana na dan 24. t. m. na redno zasedanje.

Pariz 21. julija. Ministrski predsednik Combes je v velikem govoru, ki ga je imel včeraj, pojasnil, da preogromna večina prebivalstva odobrava, da je vlada zaključila samostanske šole in da niso duhovniški protesti napravili nobenega utisa.

Hamburg 21. julija. Hamburški parobrod »Primus«, ki je bil s 185 popotniki na potovanju v Ameriko, se je potopil. Parobrod »Hansa« se je po nesreči zaletel vanj in ga preklal. »Primus« se je takoj potopil. Rešenih je bilo samo kakih trideset oseb, vsi drugi so utonili. Na parobrodu je bilo tudi celo pevsko društvo »Treue«.

Novi York 21. julija. Listi pravijo, da bo vlada katoliške redovnike brez pardona spodila s Filipin, če jim papež sam ne ukaže oditi.

Borzna poročila.

Dunajska borza

dné 19. julija 1902.

Skupni državni dolg v notah	101 85
Skupni državni dolg v srebru	101 75
Avstrijska zlata renta	121 60
Avstrijska krona renta 4%	99 75
Ogrska zlata renta 4%	121 50
Ogrska krona renta 4%	97 90
Avstro-ogrsko bančne delnice	1601 —
Kreditne delnice	676 75
London vista	239 72 1/2
Nemški državni bankovci za 100 mark	117 07 1/2
20 mark	23 40
20 frankov	19 06
Italijanski bankovci	84 10
C. kr. cekini	11 26

Žitne cene v Budimpešti

dné 21. julija 1902.

Termin.					
Pšenica za oktober	za 50 kg	K	6 88		
" " april 1903	"	"	7 20		
Rz " oktober	"	"	6 02		
Koruzza " avgust	"	"	4 83		
" " maj 1903	"	"	4 93		

Efektiv.

Pšenica stara 20 vin. višji, nova 10 vin. višji.

Svilene bluže po 2'35 gld.

in višje — 4 m — kakor tudi „Henneberg-svila“ v črni, beli in pisani barvi od 60 kr. do 14 65 gld. za meter. Vsakomur franco in s plačano carino dostavljeno na dom. Vzorci se dopošljejo takoj. V Švicco dvojna poštnina.

G. Henneberg, Seiden-Fabrikant Zürich.

Meteorologično poročilo.

Julij	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempera- tura v °C	Vetrovi	Nebo	Padavina v 24 urah
19.	9. zvečer	733.1	16.8	sl. szahod	nevihta	580 mm.
20.	7. zjutraj	731.5	14.1	sl. svzhod	nevihta	
	2. popol.	731.1	16.3	sl. jvzhod	oblačno	
21.	9. zvečer	729.7	16.1	sl. vzhod	dež	191 mm.
	7. zjutraj	730.2	16.9	sl. jvzhod	oblačno	
	2. popol.	730.0	24.8	sr. jug	del. jasno	

Srednja temperatura sobote in nedelje 21°
in 15.5°, normale: 19.8° in 19.9°.

Zahvala.

Najsrčnejšo zahvalo izrekamo vsem, ki so nas ob času boleznih kakor tudi ob smrti predrage, nepozabljive gospe

Hermine Schorn

toložili in izrekli svoje sočutje. Posebno pa se še zahvaljujemo častiti duhovščini za poslednjo tolažbo, gg. uradnikom c. kr. deželne sodnije, vsem dariteljem prekrasnih vencev kakor tudi vsem, ki so počastili predrago ranjco s svojim spremstvom k večnemu počitku. (1705)

Žalujoči ostali.

Trgovski pomočnik

dobro izurjen v špeceriji in železnini, želi premeniti službo. (1699—1)

Kdo? pove upravništvo »Slov. Nar.«.

reservni računski podčastnik

24 let star, s srednjima šolama, inteligenten, podjeten, z lepo pisavo, išče primerne mesto. Izvežban je tudi v ekonomiji. (1699—1)

Ponudbe pod »ekonomija št. 532“ na upravništvo »Slov. Naroda«.

Maline

kupuje na debelo. 1702-1

Kdo? pove upravništvo »Slov. Nar.«.

Kavarna

bodisi v Ljubljani ali v kakem kranjskem mestu na deželi se išče v najem ali v zameno. V najem bi se vzel tudi kak primeren lokal za ustanovitev kavarne v Ljubljani na ugodnem prostoru.

Cenjene ponudbe do 1. avgusta t. l. na upravništvo »Slov. Naroda«. (1665—3)

Gostilna „pri zlati ribi“.

Usak dan sveži raki.

S spoštovanjem

(1629—4) **Fran Rozman, gostilničar.**

Prediva

vsako množino kupim po 28 gld. 100 kg., kar se ga dopošlje do 23. t. m.

Anton Kolenc v Celju.

(1649—5)

Prva moravska tovarna za vodovode in sesalke

Ant. Kunz-a

c. kr. dvornega zalagatelja

v Mor. Granicah (Nähr. Weisskirchen) na Moravskem. Največji in najstarejši slovanski zavod v državi za dobivanje vode.

Samodelni vodovodi

ki iz globoko ležečih in oddaljenih izvirov popolnoma samodelno, nepretrgoma vodo dobivajo na poljubne višave v mesta, vasi, graščine, gospodarska posestva itd. Edino pravilna konstrukcija tehniške dovršenosti. 3 (1459—4)

Več sto zahvalnih izpričeval se dopošlje na zahtevanje.

Prospekti gratis in franko.

Mesečna soba

s posebnim vvhodom odda se takoj ali pa s 1. avgustom t. l. na Rimski cesti št. 20, pritličje na desno. (1680—3)

Izšla je brošura:

Obstrukcija

v deželni zboru

ter se dobiva

v „Narodni tiskarni“ v Ljubljani.

Cena 20 vin., po pošti 24 vin., 100 komadov 10 kron.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. junija 1902. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. **Proga čez Trbiž.** Ob 12. uri 24 m po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vari, Heb, Francove vari, Karlove vari, Prago, Lipsko; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 3. uri 56 m popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, v Pontabel, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vari, Karlove vari, Prago, Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. Ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 41 m popoldne v Podnart-Kropo. Ob 10. uri po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, (Ljubljana-Monakovo direktni vozovi I. in II. razreda). — **Proga v Novomestu in v Kočevju.** Osonni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novomesto-Straža, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne istotako, ob 7. uri 08 m zvečer v Novomesto, Kočevje. — **Priloh v Ljubljano** juž. kol. **Proga iz Trbiža.** Ob 3. uri 25 m zjutraj osonni vlak z Dunaja čez Amstetten in Monakovo, (Monakovo-Ljubljana direktni vozovi I. in II. razreda), Inomosta, Franzensfeste, Solnograda, Linca, Steyru, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka. Ob 7. uri 12 m zjutraj osonni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 m dopoldne osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, iz Lipskega, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevice, Solnograda, Linca, Steyru, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovca, Št. Mohorja, Pontabla. — Ob 4. uri 44 m popoldne osonni vlak z Dunaja, iz Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakova, Inomosta, Franzensfeste, Pontabla. Ob nedeljah in praznikih ob 8. uri 38 m zvečer iz Podnarta-Kropo. — Ob 8. uri 51 m zvečer osonni vlak z Dunaja, iz Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevice, Linca, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selzthal iz Inomosta. **Proga iz Novega mesta in Kočevja.** Osonni vlaki: Ob 8. uri in 44 m zjutraj, iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 38 m zvečer, istotako. — **Odhod iz Ljubljane** drž. kol. v **Kamniku.** Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 6. uri 50 m in ob 10. uri 45 m zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih. — **Priloh v Ljubljano** drž. kol. iz **Kamnika.** Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m popoldne, ob 6. uri 10 m in ob 9. uri 55 m zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih. — Srednjeevropski čas je krajevemu času v Ljubljani za 2 minute sprede. (1617)

Iščem poštno opraviteljico.

Ponudbe pod naslovom: C. kr. poštini in brzojavni urad v Banjiloki pri Kočevju.

Več učencev

za kovaško, sedlarsko in kolarsko obrt sprejme (1686—2)

Peter Keršič

v Spodnji Šiški pri Ljubljani.

Sprejme se takoj

urarski pomočnik

brez orodja pri (1700—1)

M. Strnen v Idriji.

Učenec

se sprejme v trgovino mešanega blaga **M. Elsner v Litiji.** Star mora biti 14 let in zmožen slovenskega in nemškega jezika. (1704—1)

Vničujte muhe

najnevarnejše prenašalke bolezenskih in kužnih tvarin. (415-128)

Najboljše sredstvo je ameriški

Tanglefoot

ki se dobi v vsaki boljši prodajalnici po 5 kr. pola.

Sloveči profesorji medicine in zdravniki priporočajo

tinkturo za želodec

lekarnarja Piccoli-ja v Ljubljani

dvornega zalagatelja

Nj. svet. papeža

kot sredstvo, ki krepi želodec, vzbuja tek, pospešuje prebavljanje in odprje telesa, posebno zdravilna za one, ki trpe na zastaranem zaprtju.

Tinktura za želodec razpošilja lekarnar Piccoli v Ljubljani v škatlicah z 12 steklenicami za K 252, s 24 steklenicami za K 480, s 36 steklenicami za K 7—, s 70 steklenicami za K 13—. (Poštni paket pod 5 kg.) (1507—3) 3

Okrajno cestni odbor na Vrhniki

razpisuje

(1666—2)

oddajo zgradbe nove okrajne ceste

vodeče od Podlippe čez Smrečje do okrajne meje v daljavi 7200 m, katero delo je cenjeno na 54.000 K.

Oddaja se vrši dne 29. julija ob 9. uri dopoldne v občinski pisarni na Vrhniki. Stavbeni in dražbeni pogoji so razpoloženi v občinskem uradu na Vrhniki na vpogled.

Za cestni odbor: **Gabrijel Jelovšek.**

Jaz sem najlepša!

more vsaka dama reči, ki si kupi kak komad izmed prekrasnih, v istini čuda lepih oblek v

„Angleškem skladišču oblek“

v Ljubljani, vogal Sv. Petra in Resljeve ceste 3.

Istotam se dobi tudi vsa druga najmodernejša konfekcija za dame, gospode in otroke

za jako nizke tovarniške cene.

Z velespoštovanjem

Oroslav Bernatović.

(1682—2)

Neguj polt!

Ta zapoved zdravstvenega nauka se izvršuje racionalno in s čudovitim vspehom, ako se poslužujemo pri umivanju najboljšega, zelo mehkega in jako mastnega mila, namreč svetovnoznane **Doering-ovega mila s sovo.** Z Doeringovim milom bi se imel vsakdo umivati, kdor si želi ohraniti lepo in nežno polt. Doeringovo milo bi imeli vsi uporabljati, ki imajo hrapavo in občutno kožo. Z Doeringovim milom bi imele izključno umivati matere svoje otroke in dojenčke! Polt ostane lepa, nežna in sveža. Doeringovo milo s sovo se dobiva povsod za 60 vinarjev.

Partija boljšega manufakturnega blaga

(večinoma za moške obleke) v približni vrednosti 4000 K je za nizko ceno na prodaj.

Pojasnila daje in ponudbe sprejema g. **Ivan Pintar v Ljubljani, Soteska št. 10,** in sicer do 23. julija t. l. (1689—2)

Dr. Vladimir Ravnihar

posluje kot

kazenski zagovornik

na Miklošičevi cesti št. 26

v pisarni

(1678—3)

advokata dr. Josipa Furlana.